

ဒီကနေ့ ပို့ချမှာကတော့ ၂၀၂၀ပြည့်နှစ် တက္ကသိုလ်ဝင်စာမေးပွဲကြီးမှာ စိတ်ကြိုက်မြန်မာစာ ဖြေဆိုကြမယ့် ကျောင်းသူကျောင်းသားတွေအတွက် စိတ်ကြိုက်မြန်မာစာ ဘာသာရပ် ဆိုင်ရာ သိကောင်းစရာများ ဖြစ်ပါတယ်။ စိတ်ကြိုက်မြန်မာစာ ဘာသာရပ်ဟာ မြန်မာစာ ကိုစိတ်ဝင်စားတဲ့ ကျောင်းသူကျောင်းသားတွေ အတွက် အထူးသင့်လျော်တဲ့ ဘာသာရပ် ဖြစ်ပြီး မြန်မာစာကို အသုံးပြုစာပေအနေနဲ့ လေ့လာနိုင်ဖို့အတွက် လမ်းခင်းပေးတဲ့ ဘာသာရပ်ဖြစ်ပါတယ်။

စိတ်ကြိုက်မြန်မာစာသင်ယူတဲ့ ကျောင်းသူ ကျောင်းသားတွေဟာ မြန်မာစာကို ခြေခြေမြစ်မြစ် သိရှိလာမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ မြန်မာစာ အရေးအသား ပိုမိုကျွမ်းကျင်လာပြီး မြန်မာဝေါဟာရ အသုံးအနှုန်းတွေကို ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် သုံးတတ်လာနိုင်မှာဖြစ်ပါတယ်။ ဒါတင်မက မြန်မာစာပေရဲ့စကားပြေတွေ၊ ကဗျာတွေကို ဝေဖန်အကဲဖြတ်လာနိုင်ပါမယ်။ ကဗျာဖွဲ့စပ်နည်းတွေကို ကျွမ်းကျင်လာပြီး ကိုယ်တိုင်ရေးစပ်ရာမှာဖြစ်ဖြစ်၊ အခြားသူရေးထားတဲ့ ကဗျာတွေကို လေ့လာဆန်းစစ်ရာမှာ ဖြစ်ဖြစ် အထောက်အကူဖြစ်စေမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါ့အပြင် မြန်မာစာပေသမိုင်းစဉ်ကို သိရှိပြီး အစဉ်အလာ ကြီးမား တဲ့ မြန်မာစာပေ ယဉ်ကျေးမှုအမွေအနှစ်တွေကို မြတ်နိုးတန်ဖိုးထားတဲ့ စိတ်တွေနဲ့ကြားတိုးပွားလာမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

စိတ်ကြိုက်မြန်မာစာမေးခွန်းလွှာကို မဆွေးနွေးမီ စိတ်ကြိုက်မြန်မာစာ ပြဋ္ဌာန်းစာတွေကို ဦးစွာဖော်ပြပါမယ်။ စိတ်ကြိုက်မြန်မာစာမှာ စာအုပ်(၄) အုပ် ပြဋ္ဌာန်းထားပါတယ်။ အဲဒီစာအုပ်တွေကတော့ မြန်မာဝတ္ထုတိုနှင့် မြန်မာ ပြဇာတ်လက်ရွေးစင်၊ သံဝရပျို့၊ မြန်မာကဗျာဖွဲ့နည်းနဲ့ မြန်မာစာပေသမိုင်းတို့ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီပြဋ္ဌာန်းစာတွေကို ဘယ်လိုလေ့လာသင့်တယ်၊ စာမေးပွဲမှာ ဘယ်လိုမေးတယ်ဆိုတာကို ပြဋ္ဌာန်းစာအုပ်တစ်အုပ်ချင်း၊ မေးခွန်းတစ်ပုဒ်ချင်း

အလိုက် ဆွေးနွေးပို့ချမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

စိတ်ကြိုက်မြန်မာစာရဲ့ ပြဋ္ဌာန်းစာအုပ်(၄)အုပ်ကို စာမေးပွဲ မေးခွန်းလွှာ အနေနဲ့ မေးခွန်းကြီး(၄)ပုဒ် မေးပါတယ်။ မြန်မာဝတ္ထုတိုနှင့် မြန်မာပြဇာတ် တစ်ပုဒ်၊ သံဝရပျို့တစ်ပုဒ်၊ မြန်မာကဗျာဖွဲ့နည်းတစ်ပုဒ်၊ မြန်မာစာပေသမိုင်း တစ်ပုဒ်တို့ ဖြစ်ပါတယ်။ (၃)နာရီ မေးခွန်းလွှာဖြစ်ပြီး မေးခွန်းအပုဒ်တိုင်းမှာ ပုဒ်ခွဲများ ပါဝင်ပါတယ်။ မြန်မာဝတ္ထုတိုနဲ့ မြန်မာပြဇာတ် ပြဋ္ဌာန်းစာအုပ်မှာ မြန်မာဝတ္ထုတိုအနေနဲ့ ကိုလိုနီခေတ်က မျက်မှောက်ခေတ်အထိ စာရေးဆရာ (၁၁)ဦးရဲ့ ဝတ္ထုတို(၁၁)ပုဒ်နဲ့ မြန်မာပြဇာတ်အပိုင်းမှာ ပြဇာတ်(၃)ပုဒ်ကို လေ့လာရမှာဖြစ်တယ်။

ဝတ္ထုတိုကို လေ့လာတဲ့အခါ ဝတ္ထုတိုရဲ့ သဘောသဘာဝကို ကောင်းစွာ သိထားသင့်ပါတယ်။ ဝတ္ထုဆိုတာ လူအကြောင်း၊ လောကအကြောင်းကို စာရေးသူရဲ့စိတ်ကူးဉာဏ်နဲ့ ဖန်တီးရေးဖွဲ့ထားတဲ့ ရသစာပေတစ်မျိုး ဖြစ်ပါတယ်။ ဝတ္ထုမှာ ဝတ္ထုရှည်နဲ့ ဝတ္ထုတိုနှစ်မျိုး ရှိပါတယ်။ ဝတ္ထုရှည်ကတော့ ဇာတ်အိမ်ကြီးကြီးမားမားနဲ့ ရှည်ရှည်လျားလျားရေးဖွဲ့တဲ့ ဝတ္ထုမျိုးဖြစ်ပြီး ဝတ္ထုတိုကတော့ စာဖတ်သူ တစ်ထိုင်တည်းနဲ့ ဖတ်နိုင်လောက်အောင် တိုတို ရေးဖွဲ့ထားတဲ့စာပေမျိုး ဖြစ်ပါတယ်။

ဝတ္ထုရေးဆရာဟာ သူ့ဝတ္ထုမှာ စာဖတ်သူကို အာရုံကျက်စားစေလိုတဲ့ သဘောတစ်ရပ်၊ အချက်တစ်ချက်တစ်နည်းအားဖြင့် သူ့ရဲ့အဘော်တစ်ခုခုကို တစ်ကွက်ကောင်း၊ တစ်ချက်ကောင်းနဲ့ ဖန်တီးရေးဖွဲ့လေ့ရှိပါတယ်။

ဝတ္ထုတိုမှာ ဇာတ်လမ်း၊ ဇာတ်ဆောင်၊ ကာလဒေသနောက်ခံဆိုတဲ့ အခြေခံအင်္ဂါရပ်တွေ ပါရှိပါတယ်။ ဝတ္ထုတိုတွေကို လေ့လာရာမှာ ဒီအခြေခံ အင်္ဂါရပ်တွေပေါ် မူတည်ပြီး ဝတ္ထုရဲ့အဘော်၊ ဇာတ်လမ်းဖန်တီးပုံ၊ ဇာတ်ဆောင်ဖန်တီးပုံ၊ ကာလဒေသနောက်ခံ ဖန်တီးပုံ၊ အရေးအဖွဲ့၊ ရသနဲ့ အသိအမြင်ဆိုတဲ့ အစီအစဉ်တွေနဲ့ လေ့လာရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ဝတ္ထု အာဘော် ဆိုတာကတော့ ဝတ္ထုတိုရေးသူရဲ့ ဆိုလိုချက် ဖြစ်ပါတယ်။ ဝတ္ထုတိုရေးဆရာရဲ့ ရည်ရွယ်ချက်လို့လည်း ဆိုနိုင်ပါတယ်။ ဝတ္ထုတိုရေးသူဟာ ဝတ္ထုတိုမှာ မိမိရဲ့ ဆိုလိုချက်(အာဘော်)ကို ပေါ်လွင်အောင် ရေးဖွဲ့လေ့ရှိပါတယ်။ စာဖတ်သူအနေနဲ့လည်း ဝတ္ထုတိုတစ်ပုဒ် ဖတ်ပြီးသွားတဲ့အခါ ဝတ္ထုတိုရေး ဆရာဟာ ဘာကိုဆိုလိုတယ်၊ သူ့ဝတ္ထုဟာ ဘာကိုပြောချင်တယ်၊ ဒီဝတ္ထုတို ရဲ့ရည်ရွယ်ချက်ဟာ ဘာဖြစ်တယ်ဆိုတဲ့ ဆိုလိုချက်(အာဘော်)ကို နားလည် သွားမြဲဖြစ်ပါတယ်။

ဇာတ်လမ်းဖန်တီးပုံ ဆိုတာကတော့ ဇာတ်လမ်းဖြစ်ရပ်တွေကို သူ့ဘက် ကိုယ့်ဘက် အားပြိုင်မှုတွေကို ဖန်တီးတာ၊ ဖြစ်ရပ်တွေကို ကြောင်းကျိုး ဆက်စပ်ပြတာ၊ ရှေ့ပိုင်းမှာ မြှုပ်ထားတဲ့ မြှုပ်ကွက်တွေကို နောက်ပိုင်းမှာ ပြန်ဖော်လိုက်တာ၊ နောက်ပိုင်းမှာ ဖြစ်လာမယ့် ဖြစ်ရပ်တွေကို ရှေ့ပိုင်းမှာ ကြိုတင် အရိပ်နိမိတ်ခင်းပြတာစတဲ့ အတတ်ပညာတွေနဲ့ ဇာတ်လမ်းတစ်ပုဒ် နှစ်သက် စိတ်ဝင်စားဖွယ်ဖြစ်အောင် ဖန်တီးတာကို ဆိုလိုတာ ဖြစ်ပါတယ်။

ဇာတ်ဆောင်ဖန်တီးပုံ ဆိုတာကတော့ ဇာတ်လမ်းမှာ ပါဝင်ရတဲ့ ဇာတ် ဆောင်တွေကို အသက်ဝင်လာအောင်၊ စရိုက်သဘာဝထင်ရှားလာအောင် ဖန်တီးရေးဖွဲ့တာကို ဆိုလိုခြင်းဖြစ်ပါတယ်။ ဇာတ်ဆောင် ဖန်တီးရာမှာ ဇာတ်ဆောင်တွေရဲ့ စိတ်နေစိတ်ထားနဲ့ စရိုက်သဘာဝ ပေါ်လွင်လာအောင် ဇာတ်ဆောင်တွေရဲ့ ပုံပန်းသွင်ပြင်၊ အပြုအမူ၊ အပြောအဆို၊ ဇာတ်ဆောင် အချင်းချင်းပြောဆိုပြုမူပုံတွေနဲ့ ပုံဖော်ဖန်တီးလေ့ရှိပါတယ်။ ဇာတ်ဆောင်တွေ ရဲ့ ကံသုံးပါးအမူအရာလို့ ဆိုအပ်တဲ့ ကိုယ်နှုတ်နှလုံးသုံးပါး အမူအရာကို ပေါ်လွင်အောင်ရေးဖွဲ့တာဟာ ဇာတ်ဆောင်ဖန်တီးပုံပါပဲ။

နောက်ခံဖန်တီးပုံ ဆိုတာကတော့ ဇာတ်လမ်းဖြစ်ပျက်ရာ နောက်ခံ အချိန်ကာလနဲ့ နေရာဒေသတွေကို ဖန်တီးရေးဖွဲ့ခြင်းဖြစ်ပါတယ်။ ဝတ္ထုတို ရေးသူဟာ ဒီနောက်ခံ အကြောင်းအချက်တွေကို ဝတ္ထုတိုရေးတဲ့ ခေတ်အခြေ

အနေ၊ စာရေးဆရာ ကျင်လည်တဲ့လူမှုဝန်းကျင်အခြေအနေတွေနဲ့ ထင်ဟပ်ပြီး ဖန်တီးရေးဖွဲ့လေ့ ရှိပါတယ်။

ဝတ္ထုတိုရဲ့အရေးအဖွဲ့ပိုင်းကို လေ့လာရာမှာတော့ စာရေးသူရဲ့ဇာတ်လမ်း၊ ဇာတ်ဆောင်၊ နောက်ခံတို့ပေါ်အောင် စကားသုံးနှုန်းပုံ၊ ဝါကျဖွဲ့ပုံ၊ အလင်္ကာ၊ အဆင်တန်ဆာသုံးပုံတို့ကို လေ့လာရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ဝတ္ထုတိုကပေးတဲ့ ရသနဲ့ အသိအမြင် ဆိုတာကတော့ ဝတ္ထုတိုတစ်ပုဒ်ကို ဖတ်ပြီးတဲ့နောက် စာဖတ်သူစိတ်ထဲ ဘယ်လိုနှစ်သက်မှုမျိုးခံစားရပြီး ဘယ်လို သင်ခန်းစာ၊ ဘယ်လိုဘဝ အသိအမြင်မျိုး ရတယ်ဆိုတာကို ဆိုလိုခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ ဝတ္ထုတိုမှာ ဒီအချက်ဟာအရေးပါတဲ့အလျောက် ဝတ္ထုတို လေ့လာသူ တစ်ယောက်အနေနဲ့ ဒီအချက်ကိုလည်း အလေးထားရမှာ ဖြစ်တယ်။

ဝတ္ထုတို လေ့လာမှုအနေနဲ့ မင်းရှင်ရဲ့ဝတ္ထုတိုတစ်ပုဒ်ဖြစ်တဲ့ ရောင်းခါစဝတ္ထုတိုကို သာဓကအဖြစ် လေ့လာပြပါမယ်။

ဒီဝတ္ထုတိုဟာ လူ့သဘောလူ့သဘာဝကို ဖော်ကျူးလိုတဲ့ ရည်ရွယ်ချက်နဲ့ ရေးခဲ့တဲ့ ဝတ္ထုတိုတစ်ပုဒ် ဖြစ်ပါတယ်။ လူတွေဟာ အခြေအနေပြောင်းလဲမှုကို လိုက်ပြီး စိတ်ပြောင်းလဲတတ်တာနဲ့အမျှ အပြုအမူဟာလည်း ရုတ်တရက် ပြောင်းသွားတတ်တယ်ဆိုတာကို သတိပြုမိစေလိုတဲ့ စာရေးသူရဲ့အဘော်ကို တွေ့ရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီအဘော်ကို ပေါ်လွင်စေဖို့ စာရေးသူရဲ့ အိမ်ရှေ့လမ်းမနံဘေးမှာ အသစ် ရောက်လာတဲ့ မုန့်ဟင်းခါးသည်ကလေးရဲ့ မုန့်ဟင်းခါးရောင်းစဉ်မှာ ပြောင်းလဲနေတဲ့ ကိုယ်အမူအရာ၊ နှုတ်အမူအရာ၊ စိတ်အမူအရာတွေနဲ့ ဇာတ်လမ်း ဖန်တီးထားပါတယ်။ မုန့်ဟင်းခါးသည်ကလေးရဲ့ နံနက်ခင်းမြင်ကွင်းကလေးတွေကို ဖြစ်ရပ်စဉ်ချိတ်ဆက်ပြီး ရေးဖွဲ့ထားတယ်။

ဒီဝတ္ထုတိုမှာ အဓိက ဇာတ်ဆောင် ကတော့ မုန့်ဟင်းခါးရောင်းတဲ့ လူငယ် ကလေးပဲဖြစ်ပါတယ်။ ဒီလူငယ်ကလေးရဲ့ ပြောစကားအရ ကြည့်မြင်တိုင်ဘက်

ကလို့ သိရပါတယ်။ အပြောအဆိုမွန်ရည်ပြီး ဈေးရောင်းကျွမ်းကျင်ပါတယ်။ လူငယ်ဘာဝ မုန့်ဟင်းခါးလာစားတဲ့ မိန်းမပျိုကလေးကို မျက်စိကျရာက စေတနာပိုပြီး မုန့်ကို ပိုထည့်ပေးတတ်ပါတယ်။ ဒါကို စာရေးသူအပါအဝင် တခြားမုန့်လာစားတဲ့သူတွေက သတိထားမိပါတယ်။ တစ်နေ့မှာတော့ မိန်းမပျို ကလေးဟာ တခြားအမျိုးသားတစ်ယောက်နဲ့ မုန့်လာစားတဲ့အခါမှာတော့ ယခင်နေ့များထက် မုန့်ဖတ်သိသိသာသာ လျော့နည်းသွားပုံ၊ နောက်ရက်တွေ မှာ မိန်းမပျိုကလေးတစ်ယောက်တည်း လာစားတဲ့အခါမှာလည်း ပုံမှန်ပဲ ထည့်ပေးပုံ၊ မိန်းမပျိုကလေးက တစ်နေ့ကပါလာတဲ့ အမျိုးသားဟာ သူ့ရဲ့အစ်ကို ဖြစ်ကြောင်း ပြောပြတဲ့အခါမှာတော့ မုန့်ထည့်တာ ပြန်များသွားပုံတွေနဲ့ ဇာတ်ဆောင်ရဲ့ စရိုက်အမူအရာကို ပေါ်လွင်စွာ ရေးဖွဲ့ထားပါတယ်။

ကာလဒေသနောက်ခံ အနေနဲ့ကတော့ နံနက်ခင်း(၆)နာရီခွဲက (၉)နာရီ အတွင်း ဖြစ်ရပ်ကလေးတွေကို နေ့အပြောင်းအလဲများ ဖန်တီးပြီး ဖြစ်ရပ်ရဲ့ ကာလနောက်ခံအဖြစ် စီစဉ်ထားတယ်။ မုန့်ဟင်းခါးရောင်းတဲ့ဖြစ်ရပ်နဲ့ မုန့်ဟင်းခါးရောင်းတဲ့ နံနက်ခင်းအချိန်ကို အချိတ်အဆက်မိမိ စီစဉ်ထားတယ်။

ရန်ကုန်မြို့ စာရေးသူရဲ့ အိမ်ရှေ့လမ်းမဘေးကို ဒေသနောက်ခံအနေနဲ့ ရေးဖွဲ့ထားတယ်။ စာရေးဆရာရဲ့ စာရေးစားပွဲကနေ လှမ်းမြင်နိုင်တဲ့နေရာလို့ ဆိုထားတဲ့အတွက် စာရေးစရာဒေသနောက်ခံဟာ စာရေးသူရဲ့စာရေးစားပွဲ ရှေ့ကိုရောက်လာတဲ့ အခြေအနေမျိုးဖြစ်တယ်။

ဒီဝတ္ထုတိုရဲ့ အရေးအဖွဲ့ ပိုင်းကိုလေ့လာရာမှာတော့ ဇာတ်ဆောင်အချင်းချင်း အပြန်အလှန် ပြောစကားတွေ၊ လွယ်ကူရှင်းလင်းတဲ့ စကားသုံးတွေ၊ ဖျတ်လတ် သွက်လက်တဲ့ ရေးဟန်တွေ၊ ပေါ်လွင်ထိမိတဲ့ စကားလုံးတွေနဲ့ ရေးဖွဲ့ထားပုံတွေကို ဖော်ထုတ်လေ့လာရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ရေးဟန်အနေနဲ့ကတော့ စာဖတ်သူကို စာရေးသူရှုထောင့်က ဝင်ကြည့်ခိုင်းတဲ့ ရေးဟန်မျိုးဖြစ်တယ်။

ရသနဲ့ အသိအမြင်ပိုင်းမှာတော့ လူငယ်သဘာဝကို နှစ်သက်ကြည်နူးစိတ်

ဖြစ်ပေါ်လာစေတဲ့ ရသကို ပေးစွမ်းနိုင်တယ်။ လူငယ်သဘာဝကို သာမက ရောင်းခါစ မုန့်ဟင်းခါးသည်ကလေးအပေါ် စူးစမ်းလိုစိတ်၊ အားပေးလိုစိတ်စတဲ့ လူသဘော လူသဘာဝကိုလည်း ထင်ဟပ်ဖော်ကျူးထားတဲ့အတွက် လူစိတ် လူသဘောဆိုတာ ဒီလိုပါလားဆိုတဲ့ အသိအမြင်ကိုရရှိစေတယ်။ စိတ်ခံစားမှုကို လိုက်ပြီး အပြုအမူပြောင်းလဲတတ်တဲ့ လူသဘောကို သိမြင်လာစေပါတယ်။

စိတ်ကြိုက်မြန်မာစာမေးခွန်းမှာ မြန်မာဝတ္ထုတိုကို မေးခွန်းနံပါတ် ၁ (က) အနေနဲ့ မေးပါတယ်။ မေးခွန်းအနေနဲ့ အထက်မှာတင်ပြခဲ့တဲ့ လေ့လာမှုအတိုင်း မေးတာဖြစ်လို့ အထက်မှာတင်ပြခဲ့တဲ့ လေ့လာမှုအတိုင်း လေ့လာထားမယ်ဆိုရင် အခက်အခဲမရှိ ဖြေဆိုနိုင်မှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ၁(က)မှာဝတ္ထုတို နှစ်ပုဒ်မေးထားတာ ဖြစ်လို့ ရွေးချယ်စရာပါဝင်မှာ ဖြစ်ပါတယ်။

သာဓကအနေနဲ့ - သော့တွဲနှင့်နတ်ရုပ်ဝတ္ထုတိုမှ ကိုချိမ့်၏ စရိုက်ကို ဖော်ပြ ပါ။ (သို့မဟုတ်) ငှက်ပျောသီးဝတ္ထုတို၏ ရည်ရွယ်ချက်ကိုဖော်ပြ၍ ရည်ရွယ်ချက် ကို ပေါ်လွင်အောင် မည်သို့ဇာတ်လမ်းဖွဲ့ထားသည်ကို တင်ပြပါ။ ဆိုတဲ့ မေးခွန်း မျိုးဖြစ်ပါတယ်။ ပေးမှတ်ကတော့ (၁၀)မှတ် ဖြစ်ပါတယ်။

မြန်မာဝတ္ထုတိုနဲ့ မြန်မာပြဇာတ် ပြဋ္ဌာန်းစာအုပ်ရဲ့ ပြဇာတ်အပိုင်းကိုတော့ မေးခွန်း ၁(ခ) အဖြစ် မေးပါတယ်။ ပြဇာတ်(၃)ပုဒ်သာ ပြဋ္ဌာန်းထားတဲ့အတွက် ဒီပြဇာတ်(၃)ပုဒ်ကိုပဲ ရှုထောင့်အမျိုးမျိုးနဲ့ မေးမှာဖြစ်ပါတယ်။ ပြဇာတ်ဆိုတာ က ပြသရပ်ဆောင်နိုင်အောင်ရေးဖွဲ့တဲ့ စာပေမျိုး ဖြစ်တယ်။ ပြဇာတ်တစ်ပုဒ်ကို လေ့လာတဲ့အခါမှာလည်း ဝတ္ထုတိုလေ့လာတုန်းကလိုပဲ ပြဇာတ်ရဲ့အာဘော်၊ ဇာတ်လမ်းဖန်တီးပုံ၊ ဇာတ်ဆောင် ဖန်တီးပုံ၊ နောက်ခံနဲ့ ပြဇာတ်အရေးအဖွဲ့ တို့ကို လေ့လာရမှာဖြစ်တယ်။ ပြဇာတ်အာဘော်ဆိုတာ ပြဇာတ် ဆရာရဲ့ဆိုလို ချက်ဖြစ်တယ်။ ပြဇာတ် ဇာတ်လမ်းကို ဇာတ်ဆောင်ပြောစကားတွေနဲ့ ဖန်တီး ရတယ်။ ဒီအချက်တွေနဲ့ ပြဇာတ်ကို ချိန်ထိုးလေ့လာကြရမယ်။

သာဓကအနေနဲ့ မြန်မာစာပရိဂရက်(စ်)ဖြစ်ဖို့ ပြဇာတ်ကို လေ့လာတင်ပြ

ပါမယ်။ ဒီပြဇာတ်မှာ မြန်မာစာပြဆရာတွေဟာ မိခင်မြန်မာစကား ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ဖို့ တိုင်ပင်ဆွေးနွေးကြတဲ့အခါ လူအထင်ကြီးဖို့ အင်္ဂလိပ်စကားကို ဖောဖောသီသီသုံးနေပုံကို သရော်လိုတဲ့ ရည်ရွယ်ချက်ကို တွေ့ရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီရည်ရွယ်ချက်ကို ပေါ်လွင်စေဖို့အတွက် ပြဇာတ်အစမှအဆုံးထိ ဇာတ်ဆောင်တွေရဲ့ အပြန်အလှန် ပြောစကားတွေမှာ မလိုအပ်ဘဲ အင်္ဂလိပ်စကားလုံးတွေကို မြန်မာစကားနဲ့ တွဲစပ်သုံးနေပုံကို ဇာတ်ဆောင်တွေရဲ့စရိုက် ပေါ်လွင်အောင် ရေးဖွဲ့ထားတယ်။ ပြဇာတ်တစ်ပုဒ်လုံးမှာ အင်္ဂလိပ်လိုညှပ်ပြောရမှ ဂုဏ်ရှိတယ်၊ အဆင့်မြင့်တယ်လို့ ထင်နေကြတဲ့ မြန်မာစာပြဆရာတွေရဲ့ အဆီအငေါ်မတည့်တဲ့ အမူအကျင့်စရိုက်သဘာဝကို သရော်လှောင်ပြောင်ထားတယ်။ အပြောနဲ့လက်တွေ့ ကွာခြားတတ်တဲ့ လူ့သဘော လူ့သဘာဝကို သိမြင်လာစေတယ်။

ပြဇာတ်ရဲ့ နောက်ခံကာလဒေသကိုတော့ ပြဇာတ်ဆရာရဲ့ ဇာတ်ညွှန်းစကားတွေကတစ်ဆင့် ဖော်ထုတ်ရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ အရေးအဖွဲ့မှာတော့ ပြဇာတ်ဆရာရဲ့ အမြင်မတော်၊ အကြားမတော်တဲ့ ကိစ္စရပ်တွေကို ထေ့သံသရော်သံတွေနဲ့ ဟာသမြောက်အောင် ဇာတ်ညွှန်းစကားတွေနဲ့ ရေးဖွဲ့ထားတာကို လေ့လာတွေ့ရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ပြဇာတ်မေးခွန်းအနေနဲ့တော့ ဝတ္ထုတို မေးခွန်းမှာလိုပဲ ရည်ရွယ်ချက်နဲ့ ရည်ရွယ်ချက်ရောက်အောင် ရေးဖွဲ့ထားပုံတွေ၊ ဇာတ်ဆောင်စရိုက်တွေ၊ ဘဝအသိအမြင်တွေ စတာတွေကိုပဲ မေးလေ့ရှိပါတယ်။ ပြဇာတ်မေးခွန်းဖြေဆိုရာမှာ အရေးအကြီးဆုံးအချက်ကတော့ မေးခွန်းကို အသေအချာဖတ်ပြီး မေးခွန်းနဲ့ အံဝင်ခွင်ကျဖြစ်အောင် မိမိကိုယ်ပိုင် အရေးအသားအတင်အပြနဲ့ ဖြေဆိုဖို့ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ပေးမှတ်(၁၅)မှတ် ဖြစ်ပါတယ်။

မေးခွန်း(၂)ကတော့ သံဝရပျို့မေးခွန်းဖြစ်တယ်။ သံဝရပျို့ကို အင်းဝခေတ်မှာ စာဆိုရှင်မဟာရဋ္ဌသာရက ဖွဲ့ဆိုခဲ့တယ်။ ငါးရာ့ငါးဆယ် နိပါတ်တော်မှာပါရှိတဲ့ သံဝရဇာတ်တော်ကို ရေးဖွဲ့ထားခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ မူရင်းပျို့စာမှာ စာကိုယ်ပိုဒ်ရေ(၁၈၉)ပိုဒ်၊ နိဂုံးပိုဒ်ရေ(၄)ပိုဒ် စုစုပေါင်း(၁၉၃)ပိုဒ်ပါရှိပေမယ့် ကျောင်းသားများအတွက် အပိုဒ်(၁)မှ (၇၁)ထိကိုပဲ ပြဋ္ဌာန်းထားတာ ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီပျို့ကိုရေးချိန်မှာ ဆရာတော်ဟာ အသက်(၆၀)ဝန်းကျင် ဘဝအတွေ့အကြုံနဲ့ စာပေအသိအမြင်စုံလင် ကြွယ်ဝတဲ့အရွယ်ကို ရောက်နေပြီဖြစ်လို့ ဒီပျို့ကိုရေးတဲ့အခါမှာ စာဖတ်သူအလိမ္မာတိုးစရာ အကြောင်းအရာတွေများစွာ ပါဝင်လာပါတယ်။ အရေးအဖွဲ့၊ အကြောင်းအရာ၊ အနှစ်သာရ အလွန်ထူးခြားတဲ့ ပျို့တစ်စောင် ဖြစ်ပါတယ်။

သံဝရပျို့ကို လေ့လာတဲ့အခါမှာ သံဝရပျို့ဖတ်စာအုပ်နိဒါန်းမှာ ပါရှိတဲ့ ပျို့လေ့လာနည်းတွေကို အသေအချာ ဖတ်ရှုလက်စွဲပြုပြီးတော့ လေ့လာရာမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ပျို့ကိုလေ့လာရာမှာ အကြောင်းအရာ၊ အရေးအဖွဲ့၊ အသုံးအနှုန်းဆိုပြီး ကဏ္ဍသုံးခုခွဲပြီး လေ့လာသင့်ပါတယ်။

သံဝရပျို့လာအကြောင်းအရာတွေကို ဖတ်စာအုပ်နိဒါန်းမှာ အကျဉ်းမျှ ခွဲပြထားပါတယ်။

အကြောင်းအရာ လေ့လာရာမှာ အခန်းအလိုက်ပါဝင်တဲ့ အကြောင်းအရာတွေကို ကဏ္ဍခွဲပြီး လေ့လာသင့်ပါတယ်။ အကြောင်းအရာတွေကို ကဏ္ဍခွဲကြည့်မယ်ဆိုရင်-

- (၁) မြတ်စွာဘုရားဟောရခြင်းအကြောင်း
- (၂) သားတော်ကြီးများ ဇနပုဒ်အသီးသီးရခြင်း
- (၃) ဆရာအမတ်နှင့် ပထမအကြိမ်တိုင်ပင်ခြင်း

(၄) ခမည်းတော်နှင့် သံဝရမင်းသားပြောဆိုခြင်း

(၅) ဆရာအမတ်နှင့် ဒုတိယအကြိမ်တိုင်ပင်ခြင်း

(၆) ဆရာအမတ်နှင့် တတိယအကြိမ်တိုင်ပင်ခြင်း

ဆိုပြီးတော့ ခွဲခြားနိုင်ပါတယ်။

သံဝရပျို့ကို အခန်းလိုက်သာမက ဇာတ်ဆောင်တစ်ဦးချင်းအလိုက်လည်း လေ့လာရပါမယ်။ ဇာတ်ဆောင်တွေရဲ့ စရိုက်ကို လေ့လာတဲ့အခါမှာ သူတို့ရဲ့ စိတ်နေသဘောထား၊ ပြုမူပြောဆိုပုံ၊ အရည်အသွေးတွေကို လေ့လာဖို့ လိုပါတယ်။ ဒီပျို့မှာ အဓိကဇာတ်ဆောင်သုံးဦးကို တွေ့ရပါမယ်။ ဗြဟ္မဒတ်မင်းကြီး၊ အမတ်ကြီးနှင့် သံဝရမင်းသားတို့ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီဇာတ်ဆောင်သုံးဦးရဲ့ စိတ်နေသဘောထား၊ ပြုမူ ပြောဆိုပုံနဲ့အရည်အသွေးတွေကို မိမိရဲ့အရေးအသားနဲ့ ပြန်ရေးနိုင်အောင် လေ့ကျင့်ထားရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

အဲဒါတွေအပြင် ပျို့မှာပါရှိတဲ့ ဥပမာအလင်္ကာအဖွဲ့တွေ၊ ရူပကအလင်္ကာအဖွဲ့တွေ၊ အနက်အဓိပ္ပာယ် ပြည့်ဝပြီး အဖွဲ့အစပ်ပြေပြစ် လှပတဲ့အဖွဲ့ကောင်းတွေ၊ စကားပုံတွေ၊ ဆိုရိုးစကားတွေ စတာတွေရဲ့ အနက်အဓိပ္ပာယ်တွေကိုလည်း အသေးစိတ် ရှင်းပြတတ်ရပါမယ်။ ပြေပြေပြစ်ပြစ် ပြန်လည်ရှင်းလင်း ဖြေဆိုနိုင်ရပါမယ်။

သာဓကအနေနဲ့-

“ပျားလူးမြက်ကို၊ နေ့ရက်ရှည်လျား၊ စားစများသော်၊ ကပ်လှာယဉ်လွယ်၊ သမင်နှယ်” ဆိုတဲ့ ဥပမာအလင်္ကာကို ဖြေကြည့်ပါမယ်။ ပျားရည်လူးတဲ့ မြက်ကို နေ့စဉ်ရက်ဆက် စားရပါများတဲ့အခါ ယဉ်ကျေးလာတဲ့ သမင်ဟာ လူအနားကို အလွယ်တကူ ကပ်လာတယ်လို့ ဆိုလိုပါတယ်။ ဒီနေရာမှာ ဘယ်လိုသမင်မျိုးဆိုတာကို ဖော်ပြဖို့လိုပါတယ်။ ဝါတာမိဂဆိုတဲ့ လေကဲ့သို့ လျင်မြန်တဲ့ သမင်ဟာ လူမြင်လို့ရှိရင် တောထဲမှာ(၇)ရက် ပုန်းနေလေ့ ရှိပါတယ်။ အဲဒီလို ဝါတာမိဂ

သမင်မျိုးဟာ ပျားရည်လူးတဲ့မြက်ကို စားရဖန်များလာတဲ့အခါမှာ ယဉ်ပါးပြီး နောက် လူ့အနားကိုကပ်လာတယ်လို့ ဆိုလိုကြောင်း အပြည့်အစုံ ပြောရပါမယ်။

သံဝရပျို့မှာ ပျို့စာသားများကနေ ဆိုရိုးစကားဖြစ်လာတဲ့ အဖွဲ့အနွဲ့များ လည်း များစွာပါဝင်ပါတယ်။ သာဓကအနေနဲ့ “တစ်ယောက်ချမ်းသာ၊ ကိုယ့်ဖို့ ရှာ၍၊ သတ္တဝါအပေါင်း ဆင်းရဲကြောင်း” ဆိုတဲ့အဖွဲ့တွေ၊ “ငယ်ကတည်းက၊ မဆုံးမသော်၊ မိဘတလည်၊ ရန်သူမည်” ဆိုတဲ့ အဖွဲ့တွေဟာ မြန်မာလူမှုနယ်ပယ် မှာ ဆိုရိုးစကားအဖြစ်နဲ့ အသုံးတွင်ကျယ်နေပါပြီ။

နောက်လေ့လာရမယ့် အချက်တစ်ချက်ကတော့ ပျို့လာအသုံးအနှုန်း စကားလုံးများ ဖြစ်ပါတယ်။ သံဝရပျို့ဟာ အင်းဝခေတ်မှာ ပေါ်ထွန်းခဲ့တဲ့ပျို့ ဖြစ်တဲ့အတွက်ကြောင့် အင်းဝခေတ်သုံးစကားလုံးများကို တွေ့ရပါတယ်။ တစ်နည်းအားဖြင့် ရှေးသုံးစကားလုံးများပါဝင်နေတာကို တွေ့ရပါတယ်။ ဒီစကားလုံးတွေကို လေ့လာရတာ အလွန်စိတ်ဝင်စားစရာ ကောင်းပါတယ်။

သာဓကအနေနဲ့ “စိုက်စိုက်” “စင်းလျဉ်း” “ယဉ်မိန်း” “အုတ်ထွေ” “တုံ့ပယ်”ဆိုတဲ့ စကားလုံးတွေကို လေ့လာကြည့်မယ်ဆိုရင်-

“စိုက်စိုက်” ဆိုတာ စူးစူး၊ ဖြောင့်ဖြောင့်

“စင်းလျဉ်း” ဆိုတာ အဆက်မပြတ်

“ယဉ်မိန်း” ဆိုတာ သိမ်မွေ့ငြိမ်သက်စွာ

“အုတ်ထွေ” ဆိုတာ အများ

“တုံ့ပယ်” ဆိုတာ ခေါက်တုံ့ခေါက်ပြန်

စတဲ့ ဒီနေ့ခေတ်မှာ မသုံးတော့တဲ့ ရှေးသုံးစကားလုံးတွေရဲ့ အသုံးနဲ့ အဓိပ္ပာယ်ကို စိတ်ဝင်စားဖွယ် တွေ့ရမှာဖြစ်ပါတယ်။

စိတ်ကြိုက်မြန်မာစာမေးခွန်းလွှာမှာ သံဝရပျို့မေးခွန်းအနေနဲ့ မေးခွန်း(၂) မှာ မေးတာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီမေးခွန်းမှာ ၂(က) နဲ့ ၂(ခ) ဆိုပြီး ပုဒ်ခွဲ(၂)ခု ပါဝင် ပါတယ်။ ၂(က)မှာ ပျို့စာကိုယ်လာ စာပိုဒ်တွေကို ရှင်းပြရမှာ ဖြစ်တယ်။ (၁၀)

မှတ်ပေးတဲ့မေးခွန်း ဖြစ်ပါတယ်။ ၂ (ခ)မှာတော့ ဇာတ်ဆောင်အလိုက်၊ ဇာတ်ခန်း အလိုက်၊ ပျို့တစ်စောင်လုံးအလိုက်အကြောင်းအရာ၊အရေးအဖွဲ့နဲ့ သုတရသ သင်ခန်းစာတွေကို မေးမှာဖြစ်ပါတယ်။ (၁၅)မှတ်ပေးတဲ့ မေးခွန်းဖြစ်ပါတယ်။

မေးခွန်း သာဓကအနေနဲ့တော့ ၂ (က)မှာ သံဝရပျို့အရ ရှင်းပြပါဆိုပြီး “ပိုင်းခြားလေးခု၊ ပုဂ္ဂိုလ်စုတွင်၊ ကြက်ဥဆန်ချောင်၊ ကျန်သောယောင်သို့” ၊ “တိမ်ကြားမိုးလယ်၊ လျှပ်နှယ်တပြက်၊ ပြိုးတဖြွက်မျှ၊ ဈာန်မဂ်ရမည်၊ ရိပ်ခြည် မထင်” စတဲ့ ပျို့စာသားတွေကို ပေးထားမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

မေးခွန်း ၂(ခ)မှာ သံဝရပျို့မှ ဆရာအမတ်ကြီး၏စရိုက်(သို့မဟုတ်)သံဝရပျို့ မှ ရှင်မဟာရဋ္ဌသာရ၏ အရေးအဖွဲ့ စွမ်းရည်စသဖြင့် မေးမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီမေးခွန်းတွေကို ဖြေဆိုရာမှာ ပျို့ပါအချက်အလက်တွေကို မိမိတို့ရဲ့ ကိုယ်ပိုင် အရေးအသား အတင်အပြနဲ့ဖြေဆိုကြရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

မေးခွန်း(၃)ကတော့ မြန်မာကဗျာဖွဲ့နည်းမေးခွန်း ဖြစ်ပါတယ်။ မြန်မာ ကဗျာဖွဲ့နည်းစာအုပ်ရဲ့ အမှာစာမှာ ဖော်ပြထားတဲ့ ကဗျာရဲ့ သဘော၊ ကဗျာ စပ်နည်းအမျိုးမျိုး၊ ကဗျာစပ်နည်းရဲ့ အခြေခံလေးလုံး စပ်နည်း၊ သံပေါက် စပ်နည်း၊ အချိုးကဗျာများ စပ်နည်းတို့အကြောင်းနဲ့ လေ့လာသင်ကြားရန် လမ်းညွှန်ချက်များ စတာတွေကို သေသေချာချာ လေ့လာထားဖို့လိုပါမယ်။ ကဗျာဖွဲ့နည်းများမှာတော့ -

ဒွေးချိုး၊ တြိချိုး၊ လေးချိုး၊ သံချိုး၊ တျာချင်း၊ အိုင်ချင်း၊ လွမ်းချင်း၊ တေးထပ် ဆိုတဲ့ ကဗျာအမျိုးအစား(၈)မျိုးကို ဖော်ပြထားပါတယ်။ အဲဒီကဗျာ(၈)မျိုးရဲ့ ဖွဲ့နည်းကဗျာတွေကို ဖော်ပြရာမှာ သက်ဆိုင်ရာ ကဗျာအမျိုးအစားရဲ့ အခေါ် အဝေါ် အဓိပ္ပာယ်တွေ၊ စပ်နည်းတွေ၊ ဖွဲ့စပ်တဲ့သာဓကပုံစံတွေ၊ လေ့ကျင့်ခန်းတွေ ပြည့်ပြည့်စုံစုံ ဖော်ပြထားပါတယ်။ ဒီဖော်ပြချက်တွေကို စိတ်ဝင်တစား စေ့စေ့ စပ်စပ် လေ့လာထားမယ်ဆိုရင် ကဗျာဖွဲ့နည်းကို အခက်အခဲမရှိ ဖြေဆိုနိုင်မှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ကဗျာစပ်နည်း အမျိုးမျိုးထဲကမှ ထူးခြားတဲ့ ကာရန်ယူစနစ်တွေ ဖြစ်တဲ့ ပြန်ဂဟပ်ကာရန်၊ ခြင်္သေ့လည်ပြန်ကာရန်၊ အခံကာရန်၊ အအုပ်ကာရန်အကြောင်း တွေ၊ ကဗျာဉာဏ် ကွန့်မြူးနိုင်ဖို့အတွက် ဇေယျဉာဏ်၊ လက်တန်းဉာဏ်စတဲ့ မြန်မာကဗျာဆိုင်ရာ သိမှတ်စရာတွေကို လေ့လာမှတ်သားရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

မေးခွန်း(၃)ပုဒ်ခွဲ(က)မှာ အဲဒီကဗျာဖွဲ့နည်းဆိုင်ရာတွေကို မှတ်စုရေးရမှာ ဖြစ်တယ်။ (၄)ခု ပေးထားပြီး (၂)ခု ဖြေရပါမယ်။ (၁၀)မှတ်ပေးပါတယ်။ မေးခွန်း(၃) ပုဒ်ခွဲ(ခ)ကတော့ လက်တွေ့ဖြေဆိုရတဲ့ ကဗျာမေးခွန်းဖြစ်တယ်။ ကဗျာတစ်ပုဒ် ပေးထားပြီး အဲဒီကဗျာရဲ့ အမျိုးအမည်ကို ဖြေရမှာဖြစ်တယ်။ ပြီးတော့ ကာရန် စနစ်ကို သင်္ကေတနဲ့ပြရမှာဖြစ်တယ်။ (၁၅)မှတ်ပေးတဲ့မေးခွန်း ဖြစ်ပါတယ်။

မေးခွန်း ၃(ခ) ကဗျာကာရန်ယူပုံစနစ်ကို သင်္ကေတနဲ့ရှင်းပြဖြေဆိုပုံကို တင်ပြပါမယ်။ စာသားကို မျဉ်းတို၊ ပိုဒ်တွင်းကာရန်ကို ခရေပွင့်၊ အချိုးသတ် ကာရန်ကို အပေါင်းလက္ခဏာတို့နဲ့ သင်္ကေတပြု ဖော်ပြရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

» စာသား - -

» ပိုဒ်တွင်းကာရန် - *

» အချိုးသတ်ကာရန် - +

သာဓကအနေနဲ့ ဒွေးချိုးကဗျာတစ်ပုဒ်ရဲ့ ကာရန်ယူပုံကို လေ့လာတင်ပြပါမယ်။

“ရွှေကျီးရယ်သာ

ဧည့်လာရောသလား။

ခန်းဝကကြို

ခင်လေးရွှေရင်ဖိုခိုက်

ကျီးညိုကနား။”

ဆိုတဲ့ ကဗျာကိုပေးထားရင် ဒွေးချိုးကဗျာဖြစ်ကြောင်း ဦးစွာဖြေရပါမယ်။

“သာ”နဲ့ “လာ”တို့ဟာ ပထမပိုဒ်ရဲ့ ပိုဒ်တွင်းကာရန်တွေ ဖြစ်တာကြောင့် ခရေပွင့်ပြရမှာ ဖြစ်တယ်။ “လား” ကတော့ ပထမပိုဒ်ရဲ့ အခံပိုဒ်ဆုံးကာရန်

(အချိုးသတ်ကာရန်)ဖြစ်တဲ့အတွက် အပေါင်းလက္ခဏာသင်္ကေတနဲ့ ပြရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

“ကြို”နဲ့“ဖို”၊ “ဖို” နဲ့ “ညို” တွေကတော့ ဒုတိယပိုဒ်ရဲ့ ပိုဒ်တွင်းကာရန်တွေ ဖြစ်လို့ခရေပွင့်ပြရပါမယ်။ “နား”ကတော့ အခံပိုဒ်ဆုံးကာရန် (အချိုးသတ်ကာရန်) ဖြစ်တာကြောင့် အပေါင်းလက္ခဏာသင်္ကေတနဲ့ပြရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

သင်္ကေတတွေကို အောက်ပါပုံစံနဲ့ ပြရမှာဖြစ်ပါတယ်။

- - - (*)

- (*) - - (+) ။

- - - (*)

- - - - (*) -

- (*) - (+) ။

စိတ်ကြိုက်မြန်မာစာရဲ့ ပြဋ္ဌာန်းစာအုပ်တစ်အုပ်ကတော့ မြန်မာစာပေသမိုင်း ဖြစ်ပါတယ်။ မြန်မာစာပေသမိုင်းရဲ့ခေတ်တွေထဲက ပုဂံခေတ်ကနေ ညောင်ရမ်း ခေတ်အထိ နဝမတန်းမှာ လေ့လာသင်ယူပြီးဖြစ်လို့ တက္ကသိုလ်ဝင်တန်းမှာတော့ နောက်ပိုင်းနှစ်ခေတ်ဖြစ်တဲ့ ကုန်းဘောင်ခေတ်နဲ့ ကိုလိုနီခေတ်စာပေသမိုင်းတွေကို ပြဋ္ဌာန်းထားပါတယ်။

စာပေသမိုင်းတစ်လျှောက်မှာ ခေတ်အလိုက် ခေတ်လိုအင်အရဦးတည်ချက် တွေ အလေးပေးပုံတွေ ပြောင်းလာပုံ၊ အကြောင်းအရာတွေ ကျယ်ပြန့်လာပုံ၊ စာဆိုတွေ စာပေပုံသဏ္ဌာန်တွေ တစ်စတစ်စ တိုးပွားလာပုံတွေကို လေ့လာ ထားရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

မြန်မာစာပေသမိုင်း စာမေးပွဲမေးခွန်းအနေနဲ့တော့ မေးခွန်းနံပါတ်(၄)မှာ မေးပါတယ်။ မေးခွန်း နံပါတ်(၄)မှာလည်း အခြားမေးခွန်းတွေမှာလိုပဲ (က) နဲ့(ခ)ဆိုပြီး ပုဒ်ခွဲ(၂)ပုဒ်ပါဝင်ပါတယ်။ မေးခွန်း ၄(က)က မြန်မာစာပေသမိုင်း ဓမ္မဓိဋ္ဌာန်မေးခွန်းတွေ ဖြစ်ပါတယ်။ (၁၀)မှတ်ပေးပါတယ်။ မေးခွန်း၄(ခ)က

တော့ ဆွေးနွေးတင်ပြရတဲ့ ရှင်းလင်းပြောဆိုရတဲ့ မေးခွန်းဖြစ်ပါတယ်။ (၁၅) မှတ်ပေးပါတယ်။

မေးခွန်း ၄(က) မြန်မာစာပေသမိုင်း ဓမ္မဓိဋ္ဌာန်မေးခွန်းမှာ(၈)ခုမေးထားပြီး (၅)ခုဖြေရပါမယ်။ ခေတ်နှစ်ခေတ်ရဲ့စာပေဆိုင်ရာ အချက်အလက်တွေကို မေးပါတယ်။ ဓမ္မဓိဋ္ဌာန်မေးခွန်းဖြစ်တဲ့အတွက် တိုတိုနဲ့ တိတိကျကျဖြေရပါမယ်။ မြန်မာစာပေသမိုင်း ဓမ္မဓိဋ္ဌာန်မေးခွန်းတွေကို သာဓကအနေနဲ့ တင်ပြသွားပါမယ်။

ကုန်းဘောင်ခေတ်သည် မည်မျှကြာမြင့်သနည်း။

ဗုဒ္ဓဝင်ဝတ္ထုဟူသည် အဘယ်နည်း။

ဦးပုည၏ ဝတ္ထုများကို နှစ်သက်ရခြင်းအကြောင်းအရင်းကို ဖော်ပြပါ။

လောကဗျူဟာ ကျမ်းရေးသူ၏အမည်ကို ဖော်ပြပါ။

ပထမဆုံးမြန်မာသတင်းစာ၏အမည်သည် အဘယ်နည်း။

အစရှိတဲ့ မေးခွန်းတွေ ဖြစ်ပါတယ်။

ဓမ္မဓိဋ္ဌာန်မေးခွန်းတွေကို ဖြေတဲ့အခါမှာအဖြေဟာ တိကျဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။

ကုန်းဘောင်ခေတ်သည် မည်မျှကြာမြင့်သနည်း - ဆိုတဲ့ ဓမ္မဓိဋ္ဌာန် မေးခွန်းကိုဖြေရင် “ကုန်းဘောင်ခေတ်သည် နှစ်ပေါင်း (၁၃၀)ကျော် ကြာမြင့်သည်”လို့ ဖြေရမှာ ဖြစ်တယ်။

ဗုဒ္ဓဝင်ဝတ္ထုဟူသည် အဘယ်နည်း - ဆိုတဲ့မေးခွန်းကို “ဗုဒ္ဓဝင်ဝတ္ထုဟူသည် ဘုရားရှင်၏ နောက်ဆုံးဘဝ ဖြစ်တော်စဉ်ကို ရေးသားထားသော ဝတ္ထုဖြစ်သည်”လို့ ဖြေရပါမယ်။

ဦးပုည၏ဝတ္ထုများကို နှစ်သက်ရခြင်းအကြောင်းရင်းကိုဖော်ပြပါ - ဆိုတဲ့ မေးခွန်းကိုတော့ “ဦးပုည၏ဝတ္ထုများကို နှစ်သက်ရခြင်းအကြောင်းရင်းမှာ ပရိသတ် စိတ်ညွတ်နှူးဖွယ် ဖွဲ့နွဲ့ရေးသားထားသောကြောင့်ဖြစ်သည်” လို့ ဖြေရပါမယ်။

“လောကဗျူဟာကျမ်း ရေးသူ၏အမည်သည် အင်ရုံဝန်ကြီးဖြစ်သည်။”

“ပထမဆုံးမြန်မာသတင်းစာသည် ဓမ္မသတင်းစာဖြစ်သည်။” စသဖြင့် အတိအကျ ပြည့်ပြည့်စုံစုံ ဖြေရပါမယ်။

မေးခွန်း ၄(ခ)ကတော့ မြန်မာစာပေသမိုင်းနဲ့ပတ်သက်ပြီး ခြုံငုံဆွေးနွေးရတဲ့ မေးခွန်းဖြစ်ပါတယ်။

ဒီမေးခွန်းမှာလည်း ကုန်းဘောင်ခေတ်နဲ့ကိုလိုနီခေတ် အဲဒီခေတ်နှစ်ခေတ်က စာပေအခြေအနေတွေကို မေးမှာဖြစ်ပါတယ်။ သာဓက ပြရမယ်ဆိုရင် “ကုန်းဘောင်ခေတ် မဟာဂီတ သီချင်းများအကြောင်းကို လေ့လာတင်ပြပါ။ (သို့မဟုတ်) ကိုလိုနီခေတ် သမိုင်းနောက်ခံဝတ္ထုများအကြောင်းကို ဆွေးနွေးပါ” ဆိုတဲ့ မေးခွန်းမျိုး ဖြစ်တယ်။ ဒီမေးခွန်းတွေကို ဖြေနိုင်ဖို့အတွက် ခေတ်နှစ်ခေတ်ရဲ့ စာပေသမိုင်းကို ကဏ္ဍအလိုက် ဆစ်ပိုင်း ကျက်မှတ်ထားဖို့ လိုပါတယ်။ ဖြေဆိုရာမှာတော့ အချက်အလက်တွေကို မိမိကိုယ်ပိုင်အရေးအသားအတင်အပြနဲ့ ပြေပြေပြစ်ပြစ် ရေးသားဖြေဆိုရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

စိတ်ကြိုက်မြန်မာစာဟာ မေးခွန်း(၄)ပုဒ်ပဲဖြေရပြီးတော့ ပြဋ္ဌာန်းစာအုပ်(၄)အုပ်မှာ (၁)အုပ်ကို(၁)ပုဒ် မေးမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် မေးခွန်းအားလုံးဖြေဆိုဖို့ အရေးကြီးပါတယ်။ ပြဋ္ဌာန်းစာအုပ်(၄)အုပ်လုံးကို စိတ်ပါဝင်စားစွာနဲ့ စနစ်တကျ လေ့လာကျက်မှတ်ထားမယ်ဆိုရင် မေးခွန်းအားလုံးကို အခက်အခဲမရှိ ဖြေဆိုနိုင်ကြမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

စိတ်ကြိုက်မြန်မာစာဖြေဆိုကြမယ့် ကျောင်းသား ကျောင်းသူများအားလုံး တက္ကသိုလ်ဝင်စာမေးပွဲကြီးကို ထူးချွန်စွာ ဖြေဆိုနိုင်ပြီး မိမိရည်မှန်းချက်ပန်းတိုင်ကို အောင်မြင်စွာ လှမ်းကိုင်နိုင်ကြပါစေလို့ ဆန္ဒပြုရင်း ပို့ချချက်ကို ရပ်နားလိုက်ပါတယ်။